

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.44. Causa Joannis & Athanasii Presbyterorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

tionem, quæ in Ordinatione fit, ita etiam Sæculum VI.
A. C. 595.
nec Notario Litteras, quas Ordinationis
testes scribit, vendere licet. Si quis igitur
pro ejusmodi rebus aliquid det vel accipiat,
coram Divino Tribunali rationem reddet. Si vero
absque ulla præcedente petitione, exactione, aut pacto,
Ordinatus acceptis litteris & Pallio liberaliter
cuiquam Clericorum aliquid dare voluerit,
illud accipi non prohibemus.

Multi Ecclesiarum Servi, aut Sæculares,
in Monasterium suscipi petunt. Si sine discrimine
omnes admittimus, omnibus Servis Ecclesiæ se
subtrahendi occasionem præbemus; si sine examine
in Servitute retinemus, Deo, qui nobis omnia dedit,
homines rapimus. Itaque, qui se Deo consecrare
vult, prius in veste Sæcularium probetur, ut, si
ex ejus moribus sincerum Sanctioris Vitæ
desiderium dispiciatur, liberetur a Servitute
hominum, & aliam pristina rigidiorē amplectatur.
Nec abs re id dicit S. Papa, quippe illa ætate
tanta erat vitæ Monasticæ paupertas, labor, rigor,
ut mancipia, quæ conversionem simulassent,
sortem suam cum pejore permutassent.

§. XLIV.

Causa Joannis & Athanasii Presbyterorum.

In eodem Concilio Romano Causa Joannis & Athanasii Presbyterorum examinata,

Ec 3

nata,

Sæculum VI.
A. C. 595.

IV. Dial.

c. 38.

VI ep. 31.

VII. ep. 48.

§. epist. 4.

nata, & judicata est. Athanasius ex Ma-
ria oriundus Presbyter & Monachus Tana-
nensis seu ad S. Milum in Lycaonia Ro-
mæ degebat illo tempore, quo S. Gre-
gorius suos Dialogos scripsit; nam unam
Historiam ab ipso relatam narrat. Jo-
annes Constantinopolitanus missis Roman
Legatis, epistolas suas deferentibus, de-
monstrare volebat, Athanasium & Mo-
nachos ipsius Confratres his contra
protulisse, quæ in Concilio Ephesino de-
finita fuissent; miserat etiam quosdam
Articulos tanquam ex eodem Concilio
excerptos, & quibus Anathema illis di-
cebatur, qui affirmarent, Adami ani-
mam per peccatum suum fuisse mortuam,
& Diabolum in cor hominis intrasse. Idem
Joannes Constantinopolitanus librum
quoque miserat, in Athanasii Cellula-
ventum, & Assertiones Hæreticas con-
tinentem. S. Gregorius hoc Libro ad
examen vocato deprehendit, errores Me-
nichæorum hinc inde fuisse insperfos, ad-
vertitque, Commentatorem, qui Anno-
tationes adjecerat, errores indicaturos,
in Hæresin Pelagianorum fuisse lapsum,
atque tanquam Hæreticas reprehendere
Propositiones Catholicas, qualis illa erat
Adamum ob peccatum suum fuisse mor-
tuum. Cum deinde S. Gregorius etiam
Concilium Ephesinum inspexisset, & li-
milia non invenisset, aliud Exemplum
ante

antiquissimum Ravenna Romam afferri Sæculum VI.
 jussit; sed & istud Romano exactissime A. C. 595.
 consentiebat. Tum Joannis Constanti-
 nopolitani Legatis prolixè explicavit, in
 quo sensu Propositiones istæ, quæ Con-
 cilio Ephesino adscribebantur, essent Hæ-
 reticæ, iisque hac super quæstione ple-
 ne satisfecit. Post hæc de re ista ad Nar-
 setem Comitem scripsit in hunc modum:
*Concilium Ephesinum inspexi, nihil vero
 de Causa Adelphii, Savae, aliorumque,
 quos condemnatos fuisse ferunt, inveni,
 sed credimus, ea ratione, qua Concilium
 Calcedonense in quadam parte ab Ecclesia
 Constantinopolitana adulteratum fuit, et-
 iam Concilium Ephesinum in aliqua par-
 te fuisse mutatum. Igitur antiquissima,
 ut poteris, hujus Concilii Exempla con-
 quire, cave autem, recentioribus facile
 fidas. Latini longe veraciores sunt, quam
 Græci; nam Gentis nostræ homines, qui-
 bus tam acuta ingenia non sunt, fallere
 nesciunt.*

Adelphius & Sava, seu magis Sab-
 bas, de quibus S. Gregorius hic mentio-
 nem facit, illi forte fuerint Messaliano-
 rum Duces, quos Flavianus Episcopus Sup. l. XIX.
 Antiochenus circa annum 390. convicit, n. 2. l. XXV.
 & condemnavit; quod autem de Con- n. 45.
 cilio Calcedonensis depravatione memi-
 nit, de illo Canone, qui Sedi Constan-
 tinopolitanæ singulares Prærogativas tri-
 buit,

Sæculum VI. b. u. i. t. , dictum credi potest. Illam vero
 A. C. 595. definitionem Pelagianæ Hæresis nota fuit
 XXVIII. datam, & Concilio Ephesino attributam
 n. 30. Schismaticorum Concilio Ephesi adver-
 Sup. XXV. sus S. Cyrillum a Joanne Antiocheno &
 10. Garn. in Nestorianis congregato, aut forte Con-
 Merc. 2. p. 63. cilio Constantinopolitano a Nestorio an-
 no 429. celebrato, adscribendam ex-
 stimant.

Cum Joannes Presbyter Calcedonen-
 sis Marcianistarum Hæresin fovere accu-
 saretur, ei Patriarcha Constantinopoli-
 tanus Judices dedit, coram quibus Ac-
 cusatores ipsius interrogati, quæ esset
 hæc Hæresis, fassi sunt, se nescire. Jo-
 nes Presbyter contra affirmabat, se esse
 Catholicum, & Judicibus Fidei suæ Con-
 fessionem tradidit, quo non obstante con-
 demnatus est. His omnibus in Concilio
 Romano ex Actis illius Judicii demon-
 stratis, & Fidei ejus Confessione recita-
 ta, quam omnes Orthodoxam judica-
 runt, S. Gregorius Papa Sententiam Ju-
 dicum, quos Patriarcha Constantinopo-
 litanus constituerat, nullam pronuncia-
 vit, & Joannem Presbyterum absolutum
 17. epist. 15. dimisit. Hæc ex epistolis in Causa ipsius
 16. 17. ad Patriarcham, ad Imperatorem, &
 Theodisium Imperatoris Propinquum
 datis, discimus. In Epistola ad Impe-
 ratorem notatu digna sunt verba sequen-
 tia: *quando homini Veritatem profitenti*

non credimus, non destruimus Hæresin, Sæculum VI. sed stabilimus. Illud etiam & inprimis A. C. 595. memoriæ mandandum, Papam Actum Jurisdictionis in Patriarcham Constantinopolitanum exercuisse illo ipso tempore, quo se Episcopum universalem jactabat; (*) nam ejusdem Jurisdictioni ille Patriarcha se utique subiciebat, ad quem Legatos suos cum Litteris & Judicii Actis mittebat.

§. XLV.

Res Gallicæ.

Haud multo post Concilium Romanum S. Gregorius datis ad S. Virgilium Arelatensem litteris, ei Vicarii Dignitatem in Galliis concedit, & Pallium, si- IV. ep. 50. mulque hortatur, ut duos abusus, in Galliis & Germania invalescentes, tolleret,

nempe Simoniam & Neophytorum Ordinationem, id est Laicorum, qui per saltum ad Episcopalis Dignitatis fastigium evehebantur, etsi nunquam ad vitam Clericorum instituti fuissent. Finem scribendi facit in hæc verba: *Te Vicarium nostrum in Ecclesiis, Regis Childeberti Ditioni subjectis, constituimus, salvo Metropolitanorum jure. Pallium quoque mittimus*

E e 5 *timus*

(*) Exemplum memorabile, quo Jurisdictio Summi Pontificis in Ecclesiam Constantinopolitanam, ipsis Patriarchis consentibus, probatur.